

Sygn. akt I C 1608/13

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 stycznia 2014 r.

Sąd Rejonowy w Zgorzelcu Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Maciej Dubrowski

Protokolant: Ewelina Pługowska

na rozprawie po rozpoznaniu w dniu 14 stycznia 2014 r. w Zgorzelcu sprawy

z powództwa (...) **S.a r.l w L.**

przeciwko **K. B.**

o zapłatę

powództwo oddała.

Sygn. akt I C 1608/13-upr

UZASADNIENIE

Powód (...)á r.l. z siedzibą w L. w dniu 05-07-2013r. wniósł do Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie pozew w elektronicznym postępowaniu upominawczym przeciwko K. B. o zapłatę kwoty 1106,98 zł z ustawowymi odsetkami od poszczególnych kwot i dat wymagalności do dnia zapłaty oraz o zwrot kosztów procesu. W uzasadnieniu pozwu wskazał, że na podstawie umowy cesji nabył od firmy (...) S.A. prawa do wierzytelności wobec pozwanej z tytułu świadczenia usług związanych z umową abonamentową, a kwota dochodzona pozwem wynika z częściowego wykazu wierzytelności do umowy o przelew wierzytelności z dnia 17-10-2012r.

Postanowieniem z dnia 12-09-2013r. Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie o sygn. VI Nc-e 1867385/13 stwierdził brak podstaw do wydania nakazu w elektronicznym postępowaniu upominawczym i przekazał rozpoznanie sprawy do tutejszego Sądu. (k.-6)

Powód uzupełniając pozew do potrzeb obecnego trybu postępowania podtrzymał pozew w całości przedkładając ksero umowy sprzedaży wierzytelności i ksero częściowego wykazu wierzytelności.

Pozwana na rozprawie w dniu 14-01-2014r. nie stawiała się i nie złożyła też odpowiedzi na pozew.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Umową z 17 października 2012 roku (...) S.A. w W. zbył swoje wierzytelności na rzecz (...)á.r.l. Luxembourg.

(dowód: umowa sprzedaży wierzytelności – k. 13v-14)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo jako nieuzasadnione i nieudowodnione, należało oddalić.

W przypadku nie podjęcia obrony przez pozwanego stosownie do art. 339 § 2 k.p.c. w którym określono podstawę formalną wyroku zaocznego, sąd- jeżeli nie ma uzasadnionych wątpliwości- zobligowany jest do uznania podanej przez powoda podstawy faktycznej (tj. twierdzeń powoda o okolicznościach faktycznych) za zgodną z prawdą bez przeprowadzania postępowania dowodowego. Niezależnie od ustalenia podstawy faktycznej sąd zawsze jest zobowiązany rozważyć, czy żądanie pozwu jest zasadne w świetle norm prawa materialnego. Negatywny wynik takiej analizy powoduje wydanie wyroku zaocznego oddalającego powództwo (por. m.in. wyrok SN z dnia 7 czerwca 1972 r., III CRN 30/72, LEX nr 7094).

Powód swoje roszczenie wywodził zgodnie z art. 509 k.c., z bliżej nieokreślonej umowy abonamentowej, którą to wierzytelność nabył od (...) S.A. w W.. Oczywiście przy tym jest, że warunkiem otrzymania należności przez nabywcę długu jest udowodnienie, że takie prawo przysługiwało pierwotnemu wierzycielowi [art. 509 kc]. Pozew natomiast nie zawierał ani nie wskazywał żadnego dowodu na istnienie skonkretyzowanego w pozwie zobowiązania pozwanej wobec (...) S.A. w W.. Powód nie powołał się na treść ani nie przedłożył -umowy pomiędzy zbywcą a pozwaną, nie przedłożył również powoływanych w pozwie faktur -ograniczając swoje twierdzenia faktyczne i załączając dowody ograniczające się w zasadzie do stwierdzenia samego faktu cesji wierzytelności. Nie wiadomo więc czego dotyczą noty i faktury, co było podstawą ich wystawienia, a tym samym Sąd nie miał możliwości odtworzenia z pozwu stanu faktycznego sprawy podane bowiem okoliczności wskazane w pozwie z uwagi na ich zbyt lakoniczność budzą wątpliwości. Wysokość roszczeń powoda również budzi wątpliwości.

Ponadto w przedmiotowej sprawie zaszyły obydwie wskazane w cytowanym orzeczeniu negatywne przesłanki wydania wyroku zaocznego uwzględniającego powództwo Opis bowiem stanu faktycznego przedstawiony w pozwie przez zawodowego pełnomocnika materialno-prawną podstawę wskazuje w sposób nienadający się do odtworzenia jej treści jak również nieznaną jest daty powstania takiej normy. Powód nie wyjaśnił dlaczego faktury były wystawione w jednego dnia płatne miałyby być tego samego dnia w różnych wysokościach za usługę nazwaną „abonament”. Nie wskazał również jakiego okresu dotyczyły te płatności. Najwyższa kwota wskazane jest w nocie obciążeniowej w związku czym domyślać się można, że nie wynika ona z usług świadczonych na rzecz pozwanego, lecz prawdopodobnie z kary umownej lub innych należności pobocznych, których dochodzenie wymaga od powoda wykazania innych okoliczności niż wskazywane przez niego w pozwie- „za świadczenie usług abonamentowych”. Należy więc uznać, iż pozew nie opiera się o materialno-prawnej podstawie rozumianej jako indywidualno-konkretna norma prawna wynikająca z określonego stosunku obligacyjnego, z którego wynika obowiązek świadczenia dłużnika, określonego zobowiązania pieniężnego.

Braki, niedokładności, przemilczenia w zakresie podstawy faktycznej i prawnej pozwu obciążają powoda reprezentowanego z resztą przez zawodowego pełnomocnika. [art 6 k.c. i 3 k.p.c.] Podkreślanie wymaga, iż zgodnie z obowiązującymi obecnie zasadami postępowania dowodowego zakładającymi prekluzję dowodową [art 207 & 6 k.p.c.] ostatnim momentem na poprawienie pozwu było jego uzupełnienia do potrzeb trybu uproszczonego po stwierdzeniu braku podstaw przez sąd do wydanie upominawczego nakazu w elektronicznym postępowaniu upominawczym. Decyzja e-sądu wydana na podstawie art. 499 k.p.c. powinna dla powoda stanowić ostrzeżenie, że jego pozew nawet nie uprawdopodobnia zgłoszonego roszczenia. Powód nie uzupełniając, nieuściślając swoich twierdzeń, albo robiąc to w nie w całości, nie powinien być zdziwiony, tym że sąd w postępowaniu uproszczonym podzieli ocenę e-sądu w całości. Zwłaszcza, że późniejsze zgłoszenie przez powoda dowodów na podstawowe okoliczności, na których oparty był pozew, byłoby już bezskuteczne i podlegałoby oddaleniu.

Mając powyższe na uwadze roszczenie powoda jako co do zasady bezzasadne lub nieudowodnione podlegało oddaleniu.

. Mając na uwadze powyższe orzeczono jak w sentencji .